

Yderligere er lovforslaget en kollektiv afstraffelse af nogle kvinder i den kønsmodne alder for en dem fra naturens side påført månedlig tilbagevendende sygedag.

Langvarigt syge rammes også specielt hårdt, idet dagpengeydelsen for deres vedkommende bortfalder efter 2 år og de henvises til hjælp efter bistandsloven.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 1, 2 og 3 stillede ændringsforslag samt det af socialministeren under nr. 4 stillede ændringsforslag.

Mindretallet skal i øvrigt anføre følgende bemærkninger vedrørende lovforslaget om indførelse af en karensdag:

Arbejdsgiverens pligt til at betale løn til sine ansatte skal kun være gældende, såfremt der sker en modydelse fra arbejdstageren, og altså ikke i tilfælde, hvor arbejdstageren er fraværende på grund af kursusaktivitet, familiefester eller sygdom. Mindretallet håber derfor, at det snart bliver muligt helt at lade staten overtage forpligtelsen til at udbetale sygedagpenge fra 3. sygedag.

Nyskabelsen med en karensdag, som lovforslaget indeholder, er naturligvis et skridt i den rigtige retning, men mindretallet finder det særdeles socialt forsvarligt at udvide ordningen til at omfatte to karensdage. Denne udvidelse medfører en yderligere besparelse i det private erhvervsliv på 590 mill. kr. samt besparelse på 290 mill. kr. for det offentlige – altså en samlet yderligere besparelse på 880 mill. kr.

Mindretallet tager skarpt afstand fra den omkostningsforøgelse for det private erhvervsliv, som er indeholdt i regeringens lovforslag gennem en udvidelse af arbejdsgeberperioden fra 5 til 13 uger. Gennemføres denne del af lovforslaget, vil der være flere tusinde virksomheder, der nøje vil overveje, om de ønsker at igangsætte nye produktioner eller udvide eksisterende produktioner på grund af den kolossale risiko, de dermed påtager sig ved nyansættelser.

Mindretallet er særdeles tilfreds med, at socialministeren i et samråd har oplyst, at regeringen agter at fastsætte forsikringsprocenten til 1,1 for virksomheder, der har samlede lønudbetalinger på under 2,451 mill. kr. Socialministerens tilsagn er optrykt som bi-

lag til nærværende betænkning. Mindretallet skal endvidere henstille, at socialministeren informerer de ca. to hundrede tusinde virksomheder, som kan omfattes af sikringsordningen ved en direkte henvendelse og ikke igennem mere eller mindre tilfældig dagbladsannoncering.

Indstillingen afgives under forudsætning af, at der ikke indgås et bredere forlig om den samlede økonomiske politik, hvori fremskridtspartiets deltager.

Et *femte mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag her og i det tilhørende L 5 – forslag til lov om begrænsning af løn under sygdom, som mindretallet ser i sammenhæng.

Mindretallet hilser med tilfredshed de undtagelsesbestemmelser for karensdagen, som er kommet ind, og den forbedring for virksomhederne, som er sket.

Mindretallets begrundelse for at stemme for forslaget om en karensdag er, at det sammen med L 5 – forslag til lov om begrænsning af løn under sygdom – vil yde et væsentligt bidrag til besparelser hos såvel offentlige som private virksomheder.

Mindretallet kan fortsat ikke tilslutte sig regeringens forslag om at nedsætte maksimum for sygedagpengesatsen og procentsatsen. Mindretallet finder, at lovforslaget udbyder kløften mellem funktionærer, der får fuld løn under sygdom, og personer, der er på sygedagpenge. De sidste kan maksimalt opnå 90 pct. af lønnen og får ofte mindre. I erkendelse af, at der skal spares på de offentlige udgifter, og for at få samme system som ved arbejdsløshedsdagpengene foreslås, at det nuværende sygedagpengemaksimum fastholdes og ligeledes de nuværende 90 pct.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Tove Niemann (FP)):

1) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af lovens § 3 ændres i *stk. 1, 1. pkt.*, »2. hele fraværdsdag« til: »3. hele fraværdsdag«.